ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាល

គោលនយោបាយជាតិ

ស្តីពី

ការគាំពារ និងអភិវឌ្ឍន៍កុមារតូច

បានទទួលការឯកភាពពីគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

ក្នុងសម័យប្រជុំពេញអង្គនា ថ្ងៃទី១៩ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០

រៀបចំដោយក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាល

គោលនយោបាយជាតិ

ស្តីពី

ការគាំពារ និងអភិវឌ្ឍន៍កុមារតូច

បានទទួលការឯកភាពពីគណៈរដ្ឋមន្ត្រី

ក្នុងសម័យប្រជុំពេញអង្គនាថ្ងៃទី១៩ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១០

រៀបចំដោយក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

សេចក្តីផ្តើម

កុមារតូចដែលចាប់ពីកកំណើតរហូតដល់អាយុក្រោម៦ឆ្នាំ តែងមានការអភិវឌ្ឍលើផ្នែករាងកាយ និងស្មារតី ដែលជាតម្រូវការចាំបាច់សម្រាប់កុមារ។ ផ្នែកទាំងនេះ តែងលូតលាស់ទន្ទឹមគ្នា ហើយជះឥទ្ធិពលឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមក។

កុមារមានការអភិវឌ្ឍឆាប់រហ័សផ្នែកខួរក្បាលនៅឆ្នាំដំបូងនៃជីវិតរបស់គេ។ បទពិសោធជាច្រើនបានបង្ហាញថា ជីវិតដំបូងរបស់កុមារត្រូវផ្តោតទៅលើការថែទាំ ការជួយទំនុកបម្រុងពីគ្រួសារ និងសង្គមឱ្យទទួលបាននូវសេវានានាដូចជា អាហារូបត្ថម្ភ ការថែទាំសុខភាព ការផ្តល់ឱកាសរៀនសូត្រ ការការពារពីគ្រោះថ្នាក់ផ្សេងៗ។ល។ ការងារទាំងនេះ អាចអនុវត្តបានជោគជ័យអាស្រ័យដោយមានគោលនយោបាយ និងមានការវិនិយោគដ៏សមស្របសម្រាប់កុមារតូច និងគ្រួសារ។

រាជរដ្ឋាភិបាលតែងយល់អំពីសារៈសំខាន់នៃការគាំពារ និងអភិវឌ្ឍន៍កុមារតូច ដែលជាគុណប្រយោជន៍ដល់អនាគតរបស់កុមារម្នាក់ៗ ក្នុងការក្លាយខ្លួនទៅជាសសរទ្រូងនៃប្រទេសជាតិ។ ការគាំពារ និងអភិវឌ្ឍន៍កុមារតូច ជាការងារអាទិភាព ហើយជាផ្នែកមួយខានមិនបាននៃការអប់រំសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា ហើយក៏ជាយុទ្ធសាស្ត្រកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ របស់រាជរដ្ឋាភិបាលផងដែរ។

ប្រទេសកម្ពុជាមានប្រជាជនប្រមាណ ១៣,៤ លាននាក់ ក្នុងនោះស្ត្រីមានចំនួន ៥១,៣៦% និងមានប្រជាជនរស់នៅទីប្រជុំជនចំនួន ១៩,៥% ហើយប្រជាជនរស់នៅតាមជនបទមានចំនួន ៨០,៥% ជំរឿនឆ្នាំ២០០៨។ យើងបានកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រពី ៤៧% ក្នុងឆ្នាំ១៩៩៣ មកត្រឹម ៣៤,៧% ក្នុងឆ្នាំ២០០៤ និងតាមការប៉ាន់ស្មានជាបឋមអាចចុះមកនៅត្រឹមប្រមាណ ៣០,១% ក្នុងឆ្នាំ២០០៧ ប៉ុន្តែអត្រានៃភាពក្រីក្រនៅជនបទ នៅមានកម្រិតខ្ពស់នៅឡើយ។ រាជរដ្ឋាភិបាល បានលើកស្ទួយសុខុមាលភាពប្រជាជនទូទៅ ពិសេសប្រជាជនក្រីក្រ ស្ត្រី និងកុមារ។ ជាលទ្ធផលអត្រាស្លាប់របស់ទារកបានថយចុះពី ៩៥ មកត្រឹម ៦៦ ក្នុង ១ ០០០ កំណើតរស់ នៅឆ្នាំ២០០០ និងអត្រាស្លាប់របស់កុមារក្រោមអាយុ៥ឆ្នាំ ក៏បានធ្លាក់ចុះមកត្រឹម ៨៣ ក្នុង ១ ០០០ កំណើតរស់ នៅឆ្នាំ២០០៥។ ប៉ុន្តែអត្រាមរណៈរបស់មាតាពេលសម្រាលកូននៅខ្ពស់នៅឡើយគឺ ៤៧២ ក្នុងកំណើតរស់ ១០០ ០០០នាក់។ ក្នុងឆ្នាំ២០០៥ ស្ត្រីមានផ្ទៃពោះលើសពី ៦៩% បានទទួលការថែទាំសុខភាពមួយដងយ៉ាងតិច មុនពេលសម្រាលកូន។

ភស្តុតាងជាច្រើនបានឱ្យដឹងថា ការខ្វះអាហារូបត្ថម្ភ ខ្វះទម្ងន់ និងមានសុខភាពមិនល្អ ធ្វើឱ្យកុមារគ្មានសមត្ថភាពរៀនសូត្របានល្អ។ អត្រាចូលរៀនរបស់កុមារតូចបានកើនឡើងពី ១០,៨% ក្នុងឆ្នាំ២០០៥ ទៅ ១៥,៦% ក្នុងឆ្នាំ២០០៨។ ការសិក្សាស្រាវជ្រាវជាច្រើនបានឱ្យដឹងថា កុមារដែលបានឆ្លងកាត់ថ្នាក់

មត្តេយ្យសិក្សា តែងតែបានចូលរៀននៅសាលាបឋមសិក្សានៅអាយុ៦ឆ្នាំ ហើយភាគច្រើនរៀនចប់បឋមសិក្សា ដោយពុំមានការត្រួតថ្នាក់ និងបោះបង់ការសិក្សា។

រដ្ឋធម្មនុញ្ញ ច្បាប់ និងគោលនយោបាយនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា បានគូសបញ្ជាក់អំពីការយកចិត្តទុកដាក់លើការគាំពារ ថែទាំ និងអប់រំកុមារ ជាអាទិ៍មាត្រា៤៨នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញបានចែងថា "រដ្ឋធានារក្សាការពារសិទ្ធិរបស់កុមារ ដែលមានចែងក្នុងអនុសញ្ញាស្តីពីកុមារ ជាពិសេសសិទ្ធិមានជីវិតរស់នៅ សិទ្ធិទទួលការអប់រំរៀនសូត្រ សិទ្ធិត្រូវបានទទួលការគាំពារក្នុងស្ថានការណ៍មាន សង្គ្រាម និងការការពារប្រឆាំងនឹងអាជីវកម្មសេដ្ឋកិច្ច ឬកាមគុណលើកុមារ។ រដ្ឋគាំពារ ប្រឆាំងនឹងការងារទាំងឡាយ ដែលអាចធ្វើឱ្យខូចដល់ការអប់រំ និងការរៀនសូត្ររបស់កុមារ ឬដែលនាំឱ្យអន្តរាយដល់សុខុមាលភាពរបស់កុមារ" ។

ដើម្បីសម្រេចចក្ខុវិស័យ និងយុទ្ធសាស្ត្រនៃការគាំពារ និងអភិវឌ្ឍន៍កុមារតូច ទាមទារឱ្យមានការតាមដាន សម្រាប់វាយតម្លៃលើការរីកចម្រើន នៃការអនុវត្តគោលនយោបាយ ។

ជំពូកទី១
ចក្ខុវិស័យ

I. ចក្ខុវិស័យ

កុមារតូចទាំងអស់ចាប់ពីកកំណើតរហូតដល់អាយុក្រោម៦ឆ្នាំ ត្រូវទទួលបានសេវាគាំពារ និងអភិវឌ្ឍ ជាពិសេសកុមារតូចរងគ្រោះ កុមារតូចងាយរងគ្រោះ និងក្រខ្សត់ ស្របតាមរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

II. គោលបំណង និងគោលដៅ

១-ស្ត្រីទាំងអស់ទទួលបាន នូវសេវាថែទាំនិងសេវាអប់រំសុខភាព ព្រមទាំងអាហារូបត្ថម្ភនៅពេលមានផ្ទៃពោះ។

២- កុមារតូចទាំងអស់ទទួលបានការចុះបញ្ជីកំណើត ការថែទាំ ពិនិត្យសុខភាពជាប្រចាំ ថ្នាំបង្ការគ្រប់គ្រាន់ អាហារូបត្ថម្ភគ្រប់គ្រាន់ និងទទួលបានការហាត់រៀនពីដំបូង។

៣-កុមារតូចទាំងអស់មានលក្ខណៈត្រៀមជាស្រេចដើម្បីចូលរៀនថ្នាក់ទី១ នៅអាយុ៦ឆ្នាំ។

៤- បុគ្គលិកបច្ចេកទេស អ្នកថែទាំកុមារតូច មាតាបិតា និងអ្នកអាណាព្យាបាល ដែលមានចំណេះដឹងគ្រប់គ្រាន់លើការគាំពារ និងអភិវឌ្ឍន៏កុមារតូច។

៥- គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ សហការគ្នាយ៉ាងជិតស្និទ្ធ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហា ដែលទាក់ទងនឹងការគាំពារ និងអភិវឌ្ឍន៏កុមារតូច។

៦- កុមារតូច ចាប់ពីពេលប្រសូតរហូតដល់ពេលចូលរៀន មានការរីកចម្រើនផ្នែករាងកាយ ចំណេះដឹងប្រាជ្ញា និងអារម្មណ៍នៅតាមផ្ទះរបស់ខ្លួន ព្រមទាំងតាមមណ្ឌលដែលផ្តល់សេវាសុខភាព អាហារូបត្ថម្ភ និងអប់រំប្រកបដោយគុណភាព និងនិរន្តរភាព។

ជំពូកទី២
យុទ្ធសាស្ត្រ

យុទ្ធសាស្ត្រសំខាន់៧ ដើម្បីសម្រេចគោលបំណង និងគោលដៅខាងលើ មានដូចខាងក្រោម ៖

១-រៀបចំក្របខណ្ឌច្បាប់ បទដ្ឋាន និងយន្តការ ដើម្បីគាំទ្រ និងអនុវត្តគោលនយោបាយឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ដោយកំណត់ឱ្យមានកិច្ចសហការ និងភារកិច្ចរបស់ភាគីពាក់ព័ន្ធសំខាន់ៗ។

២- កែលម្អយន្តការតាមដានវាយតម្លៃ ដែលមានស្រាប់ឬបង្កើតថ្មី ដោយមានការចូលរួមពីក្រសួង ស្ថាប័ន សហគមន៍ ដៃគូអភិវឌ្ឍនានា និងកែលម្អគណៈកម្មការសម្របសម្រួលបច្ចេកទេស

ថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដោយបែងចែកភារកិច្ច និងការទទួលខុសត្រូវឱ្យបានច្បាស់លាស់។

៣- កសាងសមត្ថភាព (បណ្តុះបណ្តាលមុន និងកំពុងបម្រើការងារ) អ្នកអនុវត្តកម្មវិធី មាតាបិតា អ្នកអាណាព្យាបាល និងអ្នកគ្រប់គ្រងថែរក្សាកុមារលើខ្លឹមសារ និងវិធីថែទាំឱ្យស្របតាមកម្មវិធីសិក្សា និងគោលនយោបាយវិមជ្ឈការ និងវិសហមជ្ឈការ។

៤- បង្កើតយន្តការថ្នាក់ជាតិ និងថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដើម្បីផ្តល់វិញ្ញាបនបត្រ ឬ លិខិតទទួលស្គាល់ដល់អ្នកអនុវត្តកម្មវិធី ទៅតាមសេវាថែទាំជាក់ស្តែង។

៥- បង្កើនសេវា និងការអប់រំស្តីអំពីការថែទាំសុខភាព និងអាហារូបត្ថម្ភដល់ស្ត្រីទាំងអស់ដែលមានផ្ទៃពោះ។

៦- បង្កើនសេវាថែទាំព្យាបាលសុខភាព ជំងឺ ដល់កុមារតូចចាប់ពីពេលកើតដល់អាយុ៣ឆ្នាំ ដោយពិនិត្យសុខភាពជាប្រចាំ ផ្តល់ថ្នាំបង្ការទាន់ពេល និងពេញលេញ ហើយតាមដានការផ្តល់សេវាអាហារូបត្ថម្ភ ចំពោះកុមារដែលខ្វះអាហារូបត្ថម្ភ មានជំងឺរ៉ាំរ៉ៃ លូតលាស់យឺត ពិការ។

៧- ពង្រីកការផ្តល់សេវាគាំពារ និងអភិវឌ្ឍកុមារតូចរួមមាន សេវារដ្ឋ សេវាសហគមន៍ សេវាឯកជន តាមផ្ទះ និងតាមខ្នងផ្ទះ ជាពិសេសការហាត់រៀនពីដំបូងចំពោះកុមារតូច។

៨- ធានាឱ្យគ្រប់គ្រួសារទទួលបានព័ត៌មាន និងសេវាដូចជា ទឹកស្អាតនិងអនាម័យ សុខភាព អាហារូបត្ថម្ភ ការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយ ការផ្តល់អាហារបន្ថែម ការទទួលថ្នាំបង្ការជីវជាតិអា ជាតិដែក និងអំបិលអ៊ីយ៉ូដ ការរៀនពីដំបូង ការចុះបញ្ជីកំណើត ការទប់ស្កាត់ជំងឺឆ្លងគ្រប់ប្រភេទមានជាអាទិ៍ មេរោគអេដស៍និងជំងឺអេដស៍ ជំងឺគ្រុនចាញ់ ការការពារគ្រួសារពីអំពើហិង្សា និងការរងគ្រោះដោយប្រការផ្សេងៗ។

៩-បង្កើតឱ្យមានយន្តការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានអំពីការគាំពារ និងអភិវឌ្ឍន៍កុមារតូច សម្រាប់ទាក់ទាញការគាំទ្រសេវាទាំងនេះ។

ជំពូកទី៣

គោលនយោបាយ និងការអនុវត្ត

I. គោលនយោបាយ

គោលនយោបាយជាតិស្តីពីការគាំពារ និងអភិវឌ្ឍន៍កុមារតូច មានខ្លឹមសារសំខាន់ដូចខាងក្រោម ៖

១- ធានាការផ្តល់សេវាសម្រាប់ការគាំពារ និងអភិវឌ្ឍន៍កុមារតូច ចាប់ពីកកំណើតរហូតដល់អាយុក្រោម៦ឆ្នាំ

២- ធានាឱ្យកុមារតូចមានការគាំពារ និងអភិវឌ្ឍន៍ពេញលេញលើគ្រប់ផ្នែក

៣- ធានាឱ្យក្រសួង ស្ថាប័នសាធារណៈ និងសង្គមស៊ីវិលពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ សហការគ្នា សម្រាប់ការគាំពារ និងអភិវឌ្ឍន៍កុមារតូច ។

II. ការអនុវត្ត

ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា មានតួនាទីសំខាន់ក្នុងការដឹកនាំ និងសម្របសម្រួលជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដៃគូអភិវឌ្ឍ ព្រមទាំងសង្គមស៊ីវិលក្នុងបំណងសហការអនុវត្តតួនាទី ភារកិច្ច ដើម្បីគាំទ្រការគាំពារ និងអភិវឌ្ឍន៍កុមារតូចឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ។

១._ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

១.១- បង្កើតឯកសារ និងសម្ភារៈលេង ដើម្បីគាំពារ និងអភិវឌ្ឍកុមារតូច ។

១.២- ផ្តល់បច្ចេកទេសផ្នែកមត្តេយ្យសិក្សា និងកម្មវិធីអភិវឌ្ឍកុមារតូចផ្សេងៗទៀត ដើម្បីជាគំរូសម្រាប់យកទៅអនុវត្ត ។

១.៣-បង្កើតបទដ្ឋានផ្សេងៗសម្រាប់ការគាំពារ និងអប់រំកុមារតូច (សម្ភារៈលេង សួនកុមារ...) ។

១.៤-ធានាគុណភាពនៃការគាំពារ និងអភិវឌ្ឍន៍កុមារតូច តាមរយៈការបណ្តុះបណ្តាលប្រកបដោយគុណភាពដល់គ្រូមត្តេយ្យសិក្សា អ្នកសម្របសម្រួល និងបុគ្គលិកពាក់ព័ន្ធដទៃទៀត ។

១.៥- ផ្សព្វផ្សាយពីការប្រើប្រាស់សម្ភារៈលេង ដើម្បីធានាសុវត្ថិភាពកុមារតូច ។

១.៦- សម្របសម្រួលការអនុវត្តកម្មវិធីជាមួយនឹងក្រសួង ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ ។

២._ក្រសួងសុខាភិបាល

២.១- សម្របសម្រួលបច្ចេកទេសជាមួយក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ក្នុងការបង្កើតឯកសារស្តីពីសុខភាព និងអាហារូបត្ថម្ភ និងបណ្តុះបណ្តាលអ្នកសម្របសម្រួលរួមទាំងគ្រូមត្តេយ្យសិក្សា ។

២.២- អប់រំមាតាបិតាអំពីការថែរក្សាសុខភាពមាតា និងទារករួមទាំង សារៈសំខាន់នៃការបំបៅកូនដោយទឹកដោះម្តាយ និងការទទួលសារជាតិអ៊ីយ៉ូដ ដែក អាស៊ីតហ្វូលីក ជីវជាតិអា និងមីក្រូសារជាតិដទៃទៀតឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ ។

២.៣- បញ្ចូលផ្នែកគាំពារ និងអភិវឌ្ឍកុមារតូចទៅក្នុងវគ្គបណ្តុះបណ្តាលគិលានុបដ្ឋាយិកា និងមន្ត្រីសុខាភិបាល ។

២.៤- ធានាឱ្យមានការផ្តល់ថ្នាំបង្ការជំងឺផ្សេងៗ និងធានាឱ្យមានសិទ្ធិរស់រានមានជីវិតនិងលូតលាស់សម្រាប់កុមារទាំងអស់ ។

២.៥- ធានាឱ្យបាននូវការអភិវឌ្ឍសុខភាព និងរាងកាយកុមារតាមរយៈការផ្ដល់សេវាសុខភាពជាមូលដ្ឋាន ។

២.៦- ផ្ដល់ធនធានបច្ចេកទេស និងចូលរួមសកម្មភាពនៅក្នុងការអប់រំសុខភាពសហគមន៍ ។

៣._ក្រសួងមហាផ្ទៃ

៣.១- ធ្វើការជំរុញ ពិនិត្យតាមដាន និងគាំទ្រក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់ (គណៈកម្មាធិការទទួលបន្ទុកកិច្ចការនារី និងកុមារ ឃុំ សង្កាត់) ឱ្យអនុវត្តសេចក្ដីណែនាំរបស់ក្រសួង ។

៣.២-ចូលរួមសហការជាមួយនឹងក្រសួង ស្ថាប័ន ដៃគូអភិវឌ្ឍ ដើម្បីរៀបចំបច្ចុប្បន្នភាពសេចក្ដីណែនាំសម្រាប់ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់អនុវត្តគោលនយោបាយគាំពារ និងអភិវឌ្ឍន៍កុមារតូច ។

៣.៣-ចូលរួមក្នុងការវាយតម្លៃលើសេវាគាំពារ និងអភិវឌ្ឍកុមារតូច ។

៣.៤- ណែនាំក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់ ឱ្យយកចិត្តទុកដាក់លើបញ្ហា និងតម្រូវការជាអាទិភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការគាំពារ និងអភិវឌ្ឍន៍កុមារតូច ដើម្បីដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងផែនការអភិវឌ្ឍឃុំ សង្កាត់ និងកម្មវិធីវិនិយោគឃុំ សង្កាត់ ។

៤._ក្រសួងកិច្ចការនារី

៤.១- លើកទឹកចិត្ត គាំទ្រ កែលម្អ បង្កើតសេវាគាំពារ និងអភិវឌ្ឍកុមារតូច ប្រកបដោយគុណភាពសម្រាប់គ្រួសារទូទៅដែលត្រូវការចាំបាច់នូវសេវាទាំងនេះ ពិសេសសម្រាប់មាតា ដែលជាប់មមាញឹកនឹងការងារ ហើយត្រូវការឱ្យមានអ្នកថែទាំកូន តាមរយៈការដាក់បណ្ដាញជាមួយស្ថាប័នរាជរដ្ឋាភិបាល និងដៃគូអភិវឌ្ឍនានា ។

៤.២- ផ្សព្វផ្សាយអប់រំ ពីសារៈសំខាន់នៃការអប់រំស្ត្រីនិងក្មេងស្រី ដើម្បីធានាឱ្យបាននូវសមភាពនិងសមធម៌យេនឌ័រនៅគ្រប់កម្រិត/សារៈសំខាន់នៃការគាំពារ និងអភិវឌ្ឍន៍កុមារ និងបង្កើនការយល់ដឹងអំពីសិទ្ធិស្ត្រី និងសិទ្ធិកុមារ តាមគ្រប់មធ្យោបាយ ។

៤.៣-លើកកម្ពស់សមត្ថភាពមន្ត្រីគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ គណៈកម្មាធិការទទួលបន្ទុកកិច្ចការនារី និងកុមារ ឃុំ សង្កាត់ អ្នកសម្របសម្រួល អ្នកថែទាំ អ្នកស្ម័គ្រចិត្ត និងមាតាបិតានៅសហគមន៍លើសេវាថែទាំសុខភាពបឋម ជំនាញបំណិនជីវិត និងការបញ្ជ្រាបយេនឌ័រ ។

៥._ក្រសួងព័ត៌មាន

៥.១- បង្កើតប្រព័ន្ធព័ត៌មានដើម្បីផ្សព្វផ្សាយរាល់ព័ត៌មានទាំងឡាយ ស្ដីពីការគាំពារ និងអភិវឌ្ឍន៍កុមារតូច ។

៥.២- ពង្រីក និងពង្រឹងបណ្តាញផ្សព្វផ្សាយ ដែលមានតួនាទីសំខាន់ ក្នុងការលើកឡើងអំពីចំណុចសំខាន់ៗនៃសិទ្ធិកុមារ រួមទាំងបញ្ហាស្តីពីការគាំពារ និងអភិវឌ្ឍន៍កុមារតូច ផ្តល់ព័ត៌មានស្តីពីការអប់រំមាតាបិតា ។

៥.៣- សហការបង្កើតកម្មវិធីកុមារប្រកបដោយគុណភាពសម្រាប់ជាការអប់រំ និងការកម្សាន្តសប្បាយ ។

៦._ក្រសួងសង្គមកិច្ច អតីតយុទ្ធជន និងយុវនីតិសម្បទា

៦.១- គាំទ្រការអនុវត្តគោលនយោបាយថែទាំជំនួសចំពោះកុមារ និងបទដ្ឋានផ្សេងៗ សម្រាប់ការថែទាំជំនួសចំពោះកុមារដែលស្ថិតក្នុងមណ្ឌល និងក្នុងសហគមន៍ ។

៦.២- ជំរុញឱ្យទារកកំព្រា កុមារកំព្រា កុមារពិការ កុមារគ្មានទីពឹង ទទួលបានសេវាចិញ្ចឹមបន្តនៅក្នុងមណ្ឌលកុមារកំព្រារដ្ឋ ឬមណ្ឌលរបស់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ដែលជាកន្លែងផ្តល់សេវាស្នាក់នៅ ចិញ្ចឹមថែទាំសុខភាព អប់រំបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងធ្វើសមាហរណកម្ម ។

៦.៣- ជំរុញអ្នកដែលមានភារកិច្ចចិញ្ចឹមកុមារទទួលបានសេវាបណ្តុះបណ្តាលផ្នែកចិត្តសាស្ត្រ និង ជំនាញស្តីពីការថែទាំកុមារ ។

៦.៤- ជំរុញឱ្យកុមារទាំងអស់ដែលរស់នៅក្នុងមណ្ឌលកុមារកំព្រារដ្ឋ និងមណ្ឌលរបស់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល ឬសហគមន៍ ដែលគ្រប់អាយុចូលសិក្សានៅសាលាមត្តេយ្យសិក្សាបានចូលរៀនទាំងអស់គ្នា ដើម្បីរៀបចំត្រៀមចូលរៀនកម្រិតបឋមសិក្សា ។

៦.៥- បញ្ចូលផ្នែកគាំពារ និងអភិវឌ្ឍកុមារតូច ទៅក្នុងកម្មវិធីស្តារលទ្ធភាព/បណ្តាញការពារកុមារនៅសហគមន៍ និងកម្មវិធីផ្សេងៗទៀតរបស់ក្រសួង ។

៦.៦- ជំរុញការតស៊ូមតិ ក្នុងការដាក់បញ្ចូលតម្រូវការរបស់កុមារក្នុងផែនការអភិវឌ្ឍជាតិគ្រប់កម្រិត ។

៦.៧- បន្តពង្រឹងសកម្មភាព ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ ដែលជាយន្តការ សម្របសម្រួលរវាងក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដើម្បីការពារកុមារតូច ។

៧._ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ

៧.១-លើកទឹកចិត្តឱ្យមន្ទីរអភិវឌ្ឍន៍ជនបទរាជធានី ខេត្ត សម្របសម្រួល ពិនិត្យតាមដាន និងគាំទ្រក្រុមប្រឹក្សាឃុំ សង្កាត់ពាក់ព័ន្ធ និងគណៈកម្មាធិការទទួលបន្ទុកកិច្ចការនារី និងកុមារ ។

៧.២-សហការជាមួយស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ដើម្បីពង្រឹងគណៈកម្មាធិការអភិវឌ្ឍភូមិឱ្យខិតខំអស់លទ្ធភាព

រកគ្រប់មធ្យោបាយ ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហានៅក្នុងសហគមន៍របស់ខ្លួន តាមរយៈការប្រើប្រាស់ទឹកស្អាត អនាម័យ សន្តិសុខស្បៀង អាហារូបត្ថម្ភ អនាម័យបរិស្ថាន និងឥណទានជនបទ ។

៧.៣-ជំរុញការកសាងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធជនបទ តាមរយៈការកសាងផ្លូវជនបទ ការផ្គត់ផ្គង់ ទឹកស្អាត បង្គន់អនាម័យ ដើម្បីជួយសម្រួលដល់សុខុមាលភាពរបស់ស្ត្រី និងកុមារ ។

៨._ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ មានភារកិច្ចចូលរួមលើផ្នែកគាំពារ និងអភិវឌ្ឍកុមារតូច តាមរយៈការផ្តល់មូលនិធិបានទាន់ពេលវេលា ដល់សកម្មភាពគាំពារ និងអភិវឌ្ឍកុមារតូច ។

៩._ក្រសួងផែនការ

៩.១- សម្របសម្រួល និងចងក្រងកម្រងសូចនាករជាតិ សម្រាប់ការដាក់ទិសដៅក្នុងកិច្ចការ គាំពារ និងអភិវឌ្ឍន៍កុមារតូច ។

៩.២- សម្របសម្រួល និងឯកភាពលើគោលការណ៍ វិធីសាស្ត្រ និងការប្រមូលទិន្នន័យ សម្រាប់ពិនិត្យតាមដានវាយតម្លៃលើការអនុវត្តផែនការ និងកម្មវិធីដែលបានកំណត់ ។

៩.៣-សម្របសម្រួលនិងចងក្រងផែនការគាំពារ និងអភិវឌ្ឍកុមារតូច ឱ្យទៅជាផែនការជាតិ ។

៩.៤- ផ្សព្វផ្សាយតួលេខ និងសូចនាករជាតិដែលជាលទ្ធផលនៃការអនុវត្តផែនការ និងទិសដៅ នៃការគាំពារ និងអភិវឌ្ឍន៍កុមារតូចឱ្យបានទូលំទូលាយ និងប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព ។

១០._ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

១០.១- ជំរុញ និងបង្កើនការកែលម្អលទ្ធភាពកសិកម្ម និងពិពិធកម្មកសិកម្មដល់មាតាបិតា អ្នកអាណាព្យាបាល និងអ្នកគ្រប់គ្រងថែរក្សា តាមរយៈភ្នាក់ងារផ្សព្វផ្សាយកសិកម្មគ្រប់កម្រិត ។

១០.២-ពង្រីក និងពង្រឹងសមត្ថភាពភ្នាក់ងារផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម ភ្នាក់ងារសុខភាពសត្វភូមិ និងសហគមន៍មូលដ្ឋាននានា ដើម្បីជួយដល់មាតាបិតា អ្នកអាណាព្យាបាល និងអ្នកគ្រប់គ្រងថែរក្សាឱ្យមានមូលដ្ឋាន ក្នុងការបង្កើនផលិតភាពកសិកម្ម តាមធនធានដែលមានឱ្យអស់លទ្ធភាព រួមទាំងការអភិវឌ្ឍសួនបន្លែ ការចិញ្ចឹមសត្វ និងដំណាំចម្រុះជុំវិញគេហដ្ឋានជាដើម ។

១០.៣-បង្កើនសមត្ថភាពមាតាបិតាទាំងឡាយឱ្យចេះទុកដាក់ និងចេះប្រើប្រាស់សារធាតុជំនួយសម្រាប់បង្កបង្កើនស្បៀងស្របតាមបច្ចេកវិទ្យា ដើម្បីធានាសុវត្ថិភាពស្បៀងដល់អ្នកប្រើប្រាស់ និងអ្នកបរិភោគ ជាពិសេសកុមារតូច ។

១០.៤-យកចិត្តទុកដាក់ចំពោះគ្រប់រូបភាព នៃការផ្សព្វផ្សាយកសិកម្មទាំងអស់ ដើម្បីជាប្រយោជន៍

ដល់ស្ត្រី និងកុមារ ដូចជាការផ្សព្វផ្សាយពីជំងឺគ្រុនផ្តាសាយបក្សី ការផ្សព្វផ្សាយពីសុវត្ថិភាពការប្រើប្រាស់ថ្នាំកសិកម្ម និងការប្រើប្រាស់ជីកសិកម្មជាដើម ។

១១._ក្រសួងបរិស្ថាន

១១.១-មាតាបិតា ឬអ្នកអាណាព្យាបាល ត្រូវអនុវត្តជាប្រចាំនូវគំរូល្អ ក្នុងកិច្ចគាំពារបរិស្ថាន ដើម្បីឱ្យកុមារតូចៗ បានឃើញ និងយល់ដឹងពីសារៈប្រយោជន៍នៃបរិស្ថាន ។

១១.២-ផ្សព្វផ្សាយដល់សហគមន៍ មាតាបិតា អាណាព្យាបាលឱ្យយល់ដឹងពីផលប៉ះពាល់សុខភាព និងចេះទុកដាក់ប្រើប្រាស់សារធាតុពុលសម្រាប់ដំណាំផ្សេងៗដើម្បីធានាសុវត្ថិភាពដល់អ្នកប្រើប្រាស់ និងបរិស្ថាន ជាពិសេសកុមារតូចៗ ។

១១.៣-ជំរុញលើកកម្ពស់សុខភាពបរិស្ថាន ដើម្បីសុខុមាលភាពរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ជាពិសេសស្ត្រី និងកុមារ ។

១១.៤- ទប់ស្កាត់និងការពារ ការបំពុលបរិស្ថានគ្រប់រូបភាព ដែលនាំឱ្យប៉ះពាល់ដល់ការគាំពារ និងអភិវឌ្ឍន៍កុមារតូច ។

១១.៥-ផ្សព្វផ្សាយនិងលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងដល់មាតាបិតា អ្នកអាណាព្យាបាល និងលោកគ្រូ អ្នកគ្រូ សំដៅបង្កើតការអប់រំដល់កុមារតូចៗ ក្នុងការចូលរួមធ្វើអនាម័យបរិស្ថានតាមលំនៅឋាន សាលារៀន ទីសាធារណៈ និងអំពីផលប៉ះពាល់ដល់សុខុមាលភាព និងភ័យន្តរាយនានា ។

១២._មាតាបិតា និងគ្រួសារ

១២.១- ស្វែងរកចំណេះដឹងនិងបំណិនចាំបាច់ក្នុងការថែទាំកូន ។

១២.២- បញ្ជូនកូនទៅកន្លែងដែលមានកម្មវិធីគាំពារ និងអភិវឌ្ឍកុមារតូច ។

១២.៣- បង្ហាញអំពីតម្រូវការរបស់ខ្លួន ជួយឧបត្ថម្ភដល់ការបង្កើតកម្មវិធីគាំពារ និងអភិវឌ្ឍកុមារតូចនៅក្នុងភូមិ និងចែករំលែកបទពិសោធដែលពួកគេចេះដល់គ្រួសារឯទៀត ។

១២.៤- ត្រួតពិនិត្យតាមដាន និងវាយតម្លៃការលូតលាស់របស់កុមារលើផ្លូវកាយ និងប្រាជ្ញា ។

១២.៥- មិនត្រូវប្រើអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ ជាពិសេសកុមារតូច ។

១៣._ដៃគូអភិវឌ្ឍ និងសង្គមស៊ីវិល

១៣.១- ជួយគាំទ្រសេវាគាំពារ និងអភិវឌ្ឍកុមារតូចក្នុងប្រព័ន្ធ និងក្រៅប្រព័ន្ធតាមសហគមន៍ ។

១៣.២- គាំទ្រគំរូថ្មីៗនៃកម្មវិធីគាំពារ និងអភិវឌ្ឍកុមារតូច ដោយសហការជិតស្និទ្ធជាមួយនឹងរាជរដ្ឋាភិបាល ។

១៣.៣- ជួយគាំទ្រវគ្គសិក្សាសម្រាប់គ្រូមត្តេយ្យសិក្សា អ្នកសម្របសម្រួលការគាំពារ និងអភិវឌ្ឍន៍កុមារតូច និងមាតាបិតា។

១៣.៤- រៀបចំបណ្តាញការងារជាមួយនឹងដៃគូអភិវឌ្ឍ ដែលធ្វើការផ្នែកគាំពារ និងអភិវឌ្ឍន៍កុមារតូចដទៃទៀត ដើម្បីចែករំលែកព័ត៌មាន និងបទពិសោធឱ្យគ្នាទៅវិញទៅមក។

១៣.៥- គាំទ្រនិងផ្តល់ជំនួយដល់កម្មវិធីគាំពារ និងអភិវឌ្ឍកុមារតូច ដែលមានគោលដៅនៅតំបន់ក្រីក្រ និងជួបការលំបាក។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

ការគាំពារ និងអភិវឌ្ឍន៍កុមារតូច ជាបញ្ហាដែលត្រូវយកចិត្តទុកដាក់បំផុត ព្រោះកុមារតូចងាយទទួលគ្រោះថ្នាក់ផ្សេងៗ ដែលត្រូវប្រឈម ។

ដើម្បីសម្រេចបាននូវគោលនយោបាយនេះ ទាមទារត្រូវ ៖

- មានយន្តការ បទដ្ឋានគតិយុត្ត សម្រាប់បង្កើតគណៈកម្មាធិការជាតិគាំពារ និងអភិវឌ្ឍកុមារតូច និង គណៈកម្មាធិការសម្របសម្រួលបច្ចេកទេស ។ ឯកសារនេះត្រូវបញ្ចូលលក្ខខណ្ឌតម្រូវការចាំបាច់មួយចំនួនដូចជា រចនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រង តួនាទី ភារកិច្ច របស់គណៈកម្មាធិការជាតិគាំពារ និងអភិវឌ្ឍកុមារតូច និងរបស់គណៈកម្មាធិការសម្របសម្រួលបច្ចេកទេស និងការទទួលខុសត្រូវរបស់ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងដៃគូអភិវឌ្ឍ ជាដើម

- រៀបចំផែនការសកម្មភាពជាតិសម្រាប់លើកកម្ពស់ការគាំពារ និងអភិវឌ្ឍន៍កុមារតូច ដោយបញ្ចូលនូវសកម្មភាព និងថវិកាលម្អិត

- កៀរគរជំនួយពីគ្រប់មជ្ឈដ្ឋាន ។

ក្រសួង ស្ថាប័ន និងអាជ្ញាធរពាក់ព័ន្ធគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ ត្រូវរួមចំណែកជំរុញ និងអនុវត្តគោលនយោបាយជាតិ ស្តីពីការគាំពារ និងអភិវឌ្ឍន៍កុមារតូចឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ហើយត្រូវផ្សព្វផ្សាយឱ្យបានទូលំទូលាយដល់ប្រជាពលរដ្ឋ និងដៃគូអភិវឌ្ឍនានា ក្នុងគោលបំណងលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការចូលរួមអនុវត្តបានជោគជ័យ ។

ឧបសម្ព័ន្ធ

១. **ក្រុមប្រឹក្សាជាតិកម្ពុជាដើម្បីកុមារ** : ជាយន្តការមួយមានភារកិច្ច ពិគ្រោះយោបល់ សម្របសម្រួល ផ្សព្វផ្សាយ រៀបចំរបាយការណ៍ និងពិនិត្យតាមដានវាយតម្លៃលើការអនុវត្តអនុសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិកុមារ ។

២. **គណៈកម្មាធិការជាតិគាំពារ និងអភិវឌ្ឍន៍កុមារតូច** : ជាយន្តការអនុវត្តគោលនយោបាយជាតិគាំពារ និងអភិវឌ្ឍកុមារតូច ដើម្បីឆ្លើយតបនឹងច្បាប់ស្តីពីការអប់រំ ស្របតាមរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

៣. **គណៈកម្មាធិការពិគ្រោះយោបល់កិច្ចការស្ត្រី និងកុមារ** : គណៈកម្មាធិការពិគ្រោះយោបល់កិច្ចការស្ត្រី និងកុមារ មានសិទ្ធិ និងមានភារកិច្ចផ្តល់យោបល់និងលើកអនុសាសន៍ជូនក្រុមប្រឹក្សា គណៈអភិបាល អភិបាល និងគណៈកម្មាធិការដទៃទៀតរបស់ក្រុមប្រឹក្សាលើបញ្ហាពាក់ព័ន្ធនឹងសមភាពយេនឌ័រ បញ្ហាស្ត្រី និងកុមារដែលស្ថិតក្នុងអំណាចមុខងារ និងភារកិច្ចរបស់ក្រុមប្រឹក្សា ។